

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5919/2023
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Ст. Марковић, адвокат из ..., против тужене „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Чачак“, чији је пуномоћник Немања Влчек, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1869/22 од 10.11.2022. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1869/22 од 10.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1869/22 од 10.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1869/22 од 10.11.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 2355/21 од 18.02.2022. године којом је одбијен тужбени захтев да се наложи туженом да тужиоцу омогући несметано коришћење електричне енергије тако што ће наставити извршење Уговора о снабдевању електричном енергијом трајном купцу – тужиоцу испоруком исте на начин како је то чинио и пре искључења дана 20.02.2018. године и то враћањем трофазног електричног бројила са ЕД број ... на мерно место у приземљу породичног стамбеног објекта на кп бр. .. КО ... у насељу ... на који начин ће му омогућити коришћење електричне енергије испоруком од стране снабдевача као неоснован и обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 51.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи у складу са одредбом члана 404. ЗПП ради

одлучивања о правном питању од општег интереса и у интересу равноправности грађана и ради усаглашавања судске праксе.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ставом 1. прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије сходно одредби из става 2. истог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом применом материјалног права из Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“ бр. 63/13) и Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр. 145/14), важећих у време настанка спорног догађаја 20.02.2018. године, и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП одбијен је као неоснован тужбени захтев да се тужиоцу омогући несметано коришћење електричне енергије тако што ће наставити извршење уговора о снабдевању електричном енергијом трајном купцу на начин као што је чињено пре искључења 20.02.2018. године враћањем трофазног електричног бројила на мерно месту у приземљу породичног стамбеног објекта, јер је искључење извршено у свему у складу са цитираним прописима, а тужилац није власник објекта који се преко тог бројила снабдева електричном енергијом јер је претходни власник преминуо, а наследник није искључиво тужилац. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова Врховни суд је оценио да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба разматрања правних питања од општих интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Разлози одбијања тужбеног захтева за поновну успоставу испоруке електричне енергије засновани су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевима као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Делом ревизијских навода оспорава се утврђено чињенично стање и указује на битне повреде одредаба парничног поступка, из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Са свега изнетог на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се у споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази новчани износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2), док је одредбом члана 479. став 6. ЗПП

прописано да против одлуке другостепеног суда којом је одучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе у овој парници поднета је 19.04.2018. године, а вредност предмета спора опредељена је износом од 10.000,00 динара. Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП па је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**